

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΚΑΙΜΠΕΡΑΤΟΥ
21 ΜΑΪ 1908
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ Κ Η,

ΑΡΙΘ. 18

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 7 ΜΑΪΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετ' ἰστίαι ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπίσημα ἔγγραφα — Ἀναληθειῶν ἔλεγχος — Διωγμοὶ ὀρθο-
δόξων — Πολύτιμος ὁμολογία — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Πα-
ράδοξοι εἰδήσεις — Ἡ Ἐκκλησία τῆς Μ. Ἐκκλησίας — Ἐπι-
στολή πατριάρχου Ἱεροσολύμων — Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Προφορικὴ διακοίνωσις (Note verbale)
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διαβιβα-
σθεῖσα διὰ τακτιρίου πρὸς τὴν Αὐτοκρα-
τορικὴν Κυβέρνησιν καθὼς καὶ πρὸς τοὺς
ἐν Κων)πόλει Ἀντιπροσώπους τῶν ἑξ Μ.
Δυνάμεων.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον λαμβάνει τὴν
τιμὴν νὰ διαβιβάσῃ ἐσωκλείστως πρὸς τὴν . . .
. ἀντίγραφον ἐκθέσεως ὑποβληθείσης
αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ μητροπολίτου Δρά-
μας, δι' ἧς οὗτος ἀγγέλλει νέον ἀνοσιούργημα
τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν, ἐπιπροστιθέμενον εἰς
τὴν πλ.θὺν τῶν παρεμφεροῦς φύσεως ἀνοσιούρ-

γημάτων, τῶν διαπραχθέντων ὑπὸ τῶν αὐτῶν
ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον θὰ ἀπέφυγε νὰ
παρενοχλήσῃ τὴν καθόσον, ἄλλως τε,
ἡ ἄχρι τοῦδε πληθὺς παρομοίων ἐγκληματικῶν
πράξεων οὐδὲν ἕτερον, ἐκτὸς ἐκφράσεως οἴκτου καὶ
βαθείας λύπης, προὐκάλεσε. Πλὴν ἀλλὰ, λαμβα-
νομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας τῶν ἀτυ-
χῶν θυμάτων, ἔκρινε πρέπον ἵνα ἐπιστήσῃ τὴν
προσοχὴν τῆς ἐπὶ τοῦ μυσταροῦ
ἐγκλήματος τούτου, οὗτος ὁ μόνος καὶ ἀπο-
κλειστικὸς σκοπὸς εἶναι ὁ διὰ τῆς τρομοκρατή-
σεως πειθαναγκασμὸς τοῦ γειτνιαζόντος ὀρθοδόξου
πληθυσμοῦ ἵνα προσέλθῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς
βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας.

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον

24 Ἀπριλίου 1908

Σημ. Ἡ ἀναφερομένη ἐκθεσις τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ
μητροπολίτου Δράμας, κατεχωρίσθη ἐν προηγουμένῳ
φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

ΑΝΑΛΗΘΕΙΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ

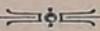
Τὸ γνωστὸν τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον τῶν Παρισίων «L'Information» ἐδημοσίευσεν τὸ παρὰ πόδας τηλεγράφημα.

«Κωνσταντινούπολις 1 Μαρτίου.

» Δικαπιστοῦται κατὰ τὸ παρὸν ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν κύκλων τῆς Ὀθωμανικῆς πρωτεύουσας, ὅτι ἡ Ὑψ. Πύλη ἐπιδεικνύει ἀληθῆ μετατροπὴν κατὰ τῶν ἀενάων ἀξιώσεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχείου ἐπὶ πολιτικοθρησκευτικῶν ζητημάτων.

» Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐπεφορτίσθη νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τὸ Πατριρχεῖον λίαν ἔντονον δικαίωσιν, ἐπιτάσσουσιν τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ὀρθοδόξου μητροπολίτου Σερρών, ὡς ἐνεχομένου ἐν τῇ δράσει τῶν μακεδονικῶν σωμάτων».

Ἐνετάλημεν ἵνα διαψεύσωμεν κατηγορηματικώτατα τὸ περιεχόμενον τοῦ τηλεγραφήματος τούτου, ἀποτελοῦντος ἐν ἐπὶ πλέον κακόβουλον καὶ ψευδολόγον πυροτέχνημα τοῦ γνωστοῦ τοῖς πᾶσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἀνταποκριτοῦ τοῦ πρακτορείου τούτου, ἐντρυφῶντος ἐν τῇ συστηματικῇ περισυλλογῇ, ἀπὸ τῶν θολερωτέρων πηγῶν, πάσης δυσφημίας καὶ συκοφαντίας καὶ ὕβρεως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ ὀρθοδόξου αὐτῆς πληρώματος, καίπερ ἐν ἐπιγνώσει διατελοῦντος τοῦ πάντη ἀβασίμου αὐτῶν.

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Ἐκθεδὶς ἐπιτρόπου μητροπολίτου
Φιλιππουπόλεως.

Παναγιώτατε Δεόποτα,

Διήλθομεν τὰς ἀγίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα ἐν ἀφάτῳ θλίψει καὶ ὀδύνῃ.

Ἐκτὸς ὀλιγίστων χριστιανῶν ἐκκλησιασθέντων ἐν τῷ οἰκογενειακῷ παρεκκλησίῳ τοῦ Ζακυνθίου κ. Διονυσίου Γ. Τσουκαλά, πάντες οἱ Φιλιππουπολῖται, κλήρος καὶ λαὸς, ἐμείναμεν ἀλειτούργητοι καὶ ἀκοινῶννητοι. Ἐπίσης καὶ οἱ χριστιανοὶ Κουκλαίνης, Τ. Παζαρτζικίου καὶ Περιστερᾶς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκτελέσωσιν οὐδὲν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων κατὰ τὰς μεγάλας τῆς πίστεως ἡμέρας καθόσον, ὡς γνω-

στὸν τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι, καὶ τῶν πόλεων τούτων καὶ χωρίων οἱ μὲν ναοὶ ἡρπάγησαν κατὰ τὸν Ἰουλιανὸν διωγμὸν, οἱ δὲ ἱερεῖς βίᾳ ἐξεδιώχθησαν.

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἡμᾶς, οἱ Βούλγαροι ἐώρτασαν τὸ ἅγιον Πάσχα λίαν πομπωδῶς καὶ ἐπιδεικτικῶς ἐν τοῖς ἀρπαγείσιν ἱεροῖς ναοῖς μας.

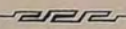
Ἐν τῷ ἀρπαγέντι μητροπολιτικῷ ἡμῶν ναῷ τῆς ἀγίας Μαρίας, ὁ βούλγαρος ἐπίσκοπος Μάξιμος ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἀναστάσεως περιτοιχιζόμενος ὑπὸ τοῦ νομάρχου Φιλιππουπόλεως, τοῦ φρουράρχου, τοῦ δημάρχου καὶ πασῶν τῶν διοικητικῶν, στρατιωτικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν.

Ἐνῷ δὲ τοιαύτας καὶ τηλικαύτας θλίψεις καὶ ἀδικίας ὑφίστάμεθα, ὁ βουλγαρικὸς τύπος, πρωτοστατοῦντος τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου τῆς ἐν Σοφίᾳ βουλγαρικῆς Συνόδου, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκτοξεύῃ μύδρους ἐναντίον τῆς Μ. Ἐκκλησίας, διαμαρτυρομένης διὰ τὰς περιπετείας τῶν ἐαυτῆς τέκνων, καὶ νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι πλήρης τάξις καὶ ἡσυχία βασιλεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἡγεμονίας, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐν Βουλγαρίᾳ ἔχομεν τὰς τε σχολὰς καὶ τὰς ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅτι ἀπολαύομεν ἰδεώδους ἐλευθερίας καὶ προστασίας ἐκ μέρους τῶν νόμων καὶ, ὅτι συκοφαντοῦμεν τὸν βουλγαρικὸν λαὸν, ἰσχυριζόμενοι τὰ ἐναντία.

Ἐπὶ τούτοις κτλ.

Ἐν Φιλιππουπόλει, τῇ 18 Ἀπριλίου 1908.

ὁ τοῦ ἁγίου Φιλιππουπόλεως Ἐπίτροπος
† Ἀρχιμανδρίτης, ΦΩΤΙΟΣ.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς «Croix» (Σταυρὸς) ὄργανον τῶν καθολικῶν μοναχικῶν ταγμάτων, ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 11 Ἀπριλίου τὰ ἀκόλουθα:

Ἀνατολικαὶ ἱερατικαὶ σχολαί.

Ἡ προσοχὴ τοῦ καθολικοῦ κόσμου, ἐφειλικύσθη ζωηρῶς ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ τῆς Ἀνατολῆς. Ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν ταῖς χώρας ταύταις καθολικῶν ἐνεργειῶν, τῶν κατατεινουσῶν εἰς ἐπίσπευσιν τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν σπουδαιοτάτην θέσιν κατέχει ἡ ἱ-

δρυσιν ἰθαγενῶν ἱερδικῶν σχολῶν. Οἱ μοναχοὶ Ἀσσομψιονιστῆ (de l' Assomption), τῇ ζζιώτει τοῦ πάπα, ἀνέλαβον τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς μαρψώσεως ἀνκτολικοῦ κλήρου.

«Δύο κατώτερά ἱερδικὰ σχολὰ καὶ μία ἀνωτέρω ἰδρύθησαν μετ' ἀπείρους δυσχερείας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ πενία δὲν κατεῖχε τὴν τελευταίαν θέσιν. Πρὸς ἐξασφάλισιν δὲ τῆς λειτουργίας τῶν σπουδαιοτάτων τούτων ἔργων, προνοητικοὶ χριστιανοὶ ἱδρυτὰν τὴν ἀδελφότητά τοῦ ἀπείρουσίου ἔχου». Συνίσταται αὕτη εἰς τὴν προμήθειαν ἑνὸς ἡμερησίου σιτηρεσίου, ὑπολογιζομένου εἰς 20 φράγκ. Διὰ τῆς κατὰβολῆς δὲ 500 φράγκων ἐφάπαξ, ἐξασφαλιζόντων ἑσσεὶ διὰ τῶν τούτων τῶν ἐν ἡμερήσιον σιτηρέσιον, γίνεται τις μέγας εὐεργέτης, δικαιοῦμενος εἰς μίαν λειτουργίαν καὶ εἰς τὰς δεήσεις καὶ λειτουργίας τῶν ἱεροσπουδατῶν ἐν τακτῇ ὑπὸ τοῦ δωρητοῦ ἡμέρῃ.

Αἱ προσφορὰὶ δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν διαχειριστὴν τῶν ἱεροσπουδῶν 7 ὁδὸς Βιτάλ, Παρίσιον. Θὰ ἐλογίζομεν ὅμως ἡμεῖς, αὐτοὺς εὐτυχεῖς διαβιβάζοντες τὰς πρὸς ἡμεῖς ἀπευθυνθησόμενας.

Ὡστε, κατὰ τὴν ἀπροκάλυπτον ὁμολογίαν αὐτῶν τούτων τῶν καθολικῶν μοναχικῶν ταγμάτων, ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐπελάσεως αὐτῶν δὲν εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἢ ἕτερός τις ἐξανθρωπιστικὸς λόγος, ἀλλὰ, ἀπλῶς καὶ καθαρῶς, ὁ ὑπὲρ τοῦ παπισμοῦ προσηλυτισμὸς, διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ μὴ τοιοῦτου μέσου ἐπιδιωκόμενος. Αἱ δὲ παρ' αὐτῶν ἰδρυνόμεναι σχολαὶ καὶ ἄλλα προσόμοια τούτοις καταστήματα, εἰσὶ, καθὰ ἄλλως τε ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βήματος τοῦ γαλλικοῦ Κοινοβουλίου αὐθεντικῶς διεπιστῶθη, ἀπλᾶ προσχήματα πρὸς παραπλάνησιν καὶ ἄγαν προσηλύτων, νεαρῶν, ὅσον ἐνεστιν, ὡς μᾶλλον εὐαλῶτων καὶ εὐπλαστοτέρων διὰ τὴν ἀνομολογουμένην χρησιμοποίησιν τούτων ἐν τῷ μέλλοντι πρὸς προσηλυτιστικούς σκοπούς. Ἀλλ' ἄραγε, οἱ τὰ τοιαῦτα πράττοντες δὲν βαίνουσιν ἀπαρεγκλίτως ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων ἐκείνων, οὓς δριμύτατα ἐταλάνιζεν ὁ Θεάνθρωπος, διότι, — ἔλεγεν αὐτοῖς — «περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον καὶ, ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν» (Ματθ. ΚΓ').

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αὐτοκρατορικὴ ἑορτή.— Τῇ τρίτῃ, 6 ἀρξαμένου, ἀγομένης ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ Ρωσικῇ πρεσβείᾳ τῆς ἑορτῆς τῶν γενεθλίων τῆς Α. Α. Μ. τοῦ τσάρου πασῶν τῶν Ρωσσιῶν Νικολάου Β', παρέστη ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κατὰ τὴν ἐν τῷ ναύσκῳ τῆς Πρεσβείας ψαλεῖσαν δοξολογίαν καὶ κατὰ τὴν μετὰ ταῦτα δεξίωσιν ὁ πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Καλλίνικος σὺν τῷ διευθυντῇ τοῦ Α' πατριαρχικοῦ γραφείου κ. Χρ. Παπαϊωάννου ἐρμηνεύων τὰς ὑπὲρ εὐδαιμονίας καὶ μακροβιότητος τοῦ εὐσεβεστάτου αὐτοκράτορος πατριαρχικὰς εὐχὰς.

Κανονικὴ ἄδεια.— Χρησιμοποιῶν τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτῷ κανονικὴν ἄδειαν ὁ πανιερ. μητροπολίτης 40 Ἐκκλησιῶν κ. Ἀνθιμος ἀφίκετο προχθὲς εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν. — Ἐν Σμύρνῃ διαμένει εἰσέτι ἐπ' ἰδεῖα ὁ πανιερ. μητροπολίτης Δυρραχίου κ. Ἰωάννης. — Ἐξ Ἀθηνῶν ἀνέχωρῃσεν ὁ πρὸς διευθέτησιν κοινοτικῆς τιнос ὑποθέσεως ἐκεῖ μεταβὰς μετὰ δύο προκρίτων φιλαδελφῶν πανιερ. μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Προκόπιος, ὅστις ἐν Ἀθήναις ἐτέλεσε, κατὰ τὰς ἐφημερίδας, τὴν κατὰ τὴν 23 ἀπριλίου νενομισμένην λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἐκκλησιαστ. Ριζαρίου Σχολῆς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀειμνήστων αὐτῆς ἱδρυτῶν Μάνθου καὶ Γεωργίου τῶν ἀδελφῶν Ριζαρῶν.

Ἅγιον ὄρος.— Ἐν Θεσσαλονίκῃ παρεπιδημοῦσι, κατὰ τὸν «Φάρον» τῆς πόλεως ταύτης, οἱ ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἱερᾶς τῶν Ἰδίων μονῆς πανοσ. προηγούμενοι κκ. Νεόφυτος καὶ Εὐδόκιμος καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτῆς ὁσιολογ. μοναχὸς κ. Ἰωακείμ.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί.— Τῷ προπαραελθόντι σαββάτῳ, 26 ἀπριλίου λήξαντος, πανηγυριζομένης ἐν τῷ Ροδερτεῖφ λυκείῳ ὑπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ λυσιτελοῦς διδασκαλίας τοῦ καθηγητοῦ καὶ διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας κ. Λουίζου Ἡλιοῦ, τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑγιοῦς ἐξακολουθήσεως τοῦ καρποφόρου καὶ κοπιώδους ἀγωνίσματος ἡρμήνευσε τῷ ἑορτάζοντι διδασκάλῳ ὁ ἱερολ. τριτεύων κ. Χρυσόστομος, ἀναγνούς καὶ πατριαρχικὸν εὐχετικὸν καὶ συγχαρτικὸν πιττάκιον, ἀγγέλλον τὴν τῷ ἑορτάζοντι δωρεὰν ἱερᾶς εἰκό-

νος τοῦ προφήτου Ἡλίου. Παρὴν κατὰ τὴν σεμνὴν ταύτην τελετὴν, ἐμψυχὼν τὴν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀθόρυβον ἐργασίαν, ὁ ἔξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος.

Πατριαρχικὰ δῶρα.— Ὑπὸ τοῦ πανοσιολογ. δικαίου τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ρωσικῆς σκήτης τοῦ προφήτου Ἡλίου, τῆς ὑποκειμένης τῇ ἱερᾷ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ Παντοκράτορος, ὑπεβλήθη ἐγγράφως ἡ πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην εὐγνωμοσύνη τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ τῇ δωρεᾷ ἱερᾷ εἰκόνας τῆς Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης, δι' ἧς ὡς καὶ διὰ σεπτοῦ γράμματος ἡ Α. Θ. Π. ἀεφρᾷζει τὰ πατριαρχικὰ Αὐτῆς αἰσθημὰ πρὸς τὴν ἱερὰν σκήτην καὶ ἐπευλογεῖ τοὺς ἀσκουμένους ἐν αὐτῇ μοναχοὺς. Ἡ ἐπιστολὴ γράφεται ἑλληνιστί, διότι ἡ σκήτη τοῦ προφήτου Ἡλίου δύο τῶν μοναχῶν αὐτῆς ἐξεπαίδευσεν ἐν γυμνασίοις ἑλληνικοῖς.

Σωματεῖα.— Κατὰ τὴν τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ τελεσθεῖσαν εἰς Τραπεζοῦσαν πατριαρχικὴν συνέλευσιν τῆς Φιλεκπαίδ. Ἀδελφότητος «Προόδου», εἰς ἣν παρὴν καὶ ὁ ἐξ. πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος, τὰς πατριαρχικὰς εὐλογίας ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων τὸ ἀγαθὸν διηρμήνευσεν τοῖς μέλεσι τοῦ λαμπροῦ τούτου σωματείου ὁ ἱερλγ. τριτεύων κ. Χρυσόστομος. Ἡ λογοδοσία τοῦ ἀξιολύμου προέδρου κατέδειξεν ὅτι ἡ «Πρόδος», φερωνύμως ἐπιδιώκουσα τὸ ἐκπαιδευτικὸν αὐτῆς ἔργον, τιμᾷ τὴν φιλοτιμοσύνην εἰς Τραπεζοῦσαν κοινότητά μετὰ τῆς πρεσβυγενοῦς αὐτῆς ἀδελφῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος. Ἀμφότερα τὰ σωματεῖα πολλὰς συνοικίας καὶ ἐπαρχίας προβάλλουσιν ἐκ τῆς ἀξιωματικῆς υπογραμμὸν λελογισμένης φιλογενείας καὶ ἀθούρου τοῦ κατὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν.

Ἐκκλησία Κύπρου.

Ὁ μακαριώτατος ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Κύριλλος ὁ ἀπὸ Κυρηνείας διέμενε μέχρι τέλους σχεδὸν ἀπριλίου παρελθόντος ἐν τῇ προτέρᾳ αὐτοῦ ἐπαρχίᾳ τῇ μητροπόλει Κηρυναίας.

Ἱερά Σύνοδος.— Ἐπανεληθὲν εἰς τὴν Λευκωσίαν, ἐορτάσας ἐν τῇ μονῇ αὐτοῦ τὸ πάσχα ὁ ἐκ τῶν συνοδικῶν συνέδρων ἡγούμενος τῆς ἱερᾷ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ Κύκκου πανοσλγ. ἀρχιμανδρίτης κ. Γεράσιμος—ὁ ἐκ τῶν ἐπίσης συνοδικῶν συνέδρων πανοσλγ. ἡγούμενος Μαχαίρᾳ ἀρχιμ. κ. Μητροφάνης διαμένει ἔτι ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ χάριν ὑποθέσεων μονα-

στηρικῶν—ἐν τῇ παρὰ τὴν Λευκωσίαν Μετοχίῳ τῆς τοῦ Κύκκου μονῆς εἰσέτι φιλοξενεῖται ὁ ἀπὸ τῶν ἀνηθίκων ἐν Λευκωσίᾳ σκητῶν τῆς 20 φεβρουαρίου ἀπομακρυνθεὶς ἐκ τοῦ μεγάρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πανοσλγ. ἀρχιμανδρίτης αὐτῆς κ. Φιλόθεος.

Κατὰ τοῦ νομοσχεδίου.— Ὑπὸ τοῦ ὁσιωτάτου ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Γάβρου ἐν Κύπρῳ ἐπεδόθη εἰς τὸν μέγαν ἀρμοστήν τηλεγράφημα, δι' οὗ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ἀποδοκιμάζει τὸ διεθνὲς καὶ ἀντικανονικὸν νομοσχέδιον περὶ ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου, ἀποκηρύττουσα, κατὰ τὴν «Πατριδα» Λευκωσίας, τὴν ἐν Κύπρῳ πορείαν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας ταύτης πανοσλγ. ἀρχιμ. κ. Μελετίου Μεταξάκη. Ἐν τούτοις εἰς τι μικρὸν χωρίον (Ἀρδανν) ὁ ἐντιμώτατος μέγας ἀρμοστής σὺν Κάρλος Κίγγ Χάρμαν ἐβεβαίωσεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον καταρτισθήσεται κατὰ τρόπον ἀμφοτέρως τὰς μερίδας ἱκανοποιούντα.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος.

Ἱερά Σύνοδος.— Ἐπανεληθόντων ἐκ μὲν Ἱεροσολύμων τοῦ σεβ. ἐπισκόπου Ἡλείου κ. Δαμασκηνοῦ, ἐκ δὲ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ τοῦ σεβ. ἐπισκόπου Μεσσηνίας κ. Μελετίου, ἐπανεληθήσαν αἱ διὰ τὰς ἐορτάς τοῦ πάσχα δικασθεῖσαι ἐργασίαι τῆς ἱερᾷ Συνόδου.

Ἐπισκοπὴ Χαλκίδος.— Ἐγκύβλιος ποιμαντικὴ τοῦ πανιερ. ἐπισκόπου Χαλκίδος κ. Χρυσάνθου, δεόντως ἀναπτύσσουσα τὸν σκῆπὸν τῶν ἱερῶν μονῶν καὶ τὰς ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ ἔθνος προσερχθείσας ὑπηρεσίας, προτρέπεται τοὺς ὀρθοδόξους ν' ἀπόσχων ἀπὸ τῆς ἱεροσυλίας, εἰς ἣν προέβησαν τινες ἄλλοτε κατασχόντες μοναστηριακὰς περιουσίας, ἕνεκα χρεῶν τῶν μονῶν. Ὁ πανιερ. Χαλκίδος ἀπειλεῖ δι' ἐπιτιμίου τοὺς αὐτῷ βέβηλον ἐπιθέντας χεῖρας ἐπὶ κτημάτων τῇ Θεῷ καθοσιωθέντων.

Ἐπισκοπὴ Δημητριάδος.— Εἰς τὸν «Ἱερὸν Σύνδεσμον» ἀγγέλλουσιν ἐκ Βόλου ὅτι ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Δημητριάδος κ. Γεωργίου συνέστησε τοῖς ἐπιτρόποις τῶν ἱερῶν ἐν Βόλῳ νῶν ἵνα κατασκευάσωσιν ὁμοιομόρφους ἱερατικὰς στολὰς· παραγγέλλουσιν δὲ τοιαῦτα εἰς ρωσικὰ καταστήματα.

Κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγον.— Κατὰ τὴν μεγάλην τρισρακοστήν, ὡς γράφει ὁ «Ἱερὸς Σύνδεσμος» Ἀθηνῶν, ἐν Αἰγίῳ, μετὰ τὸν πανιερ. ἀρχιεπίσκοπον ἐκήρυξεν τὸν Θεὸν λόγον ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ἐν Αἰγίῳ καὶ τῇ λαϊκῇ σχολῇ ὁ πανοσιολγ. ἱεροκέρυξ Πατρῶν κ. Ἀλέξ. Σωτηρόπουλος καὶ οἱ διδασκῶτες τῆς

θεολογ. τοῦ ἔθν. πνευματικίου κκ. Ἀλ. Βασιλόπουλος καὶ Διονύσιος Βαρχζουλῆς.

Ποιμαντικὴ μέριμνα.—Ὁ πνευρ. ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας κ. Σεβαστιανὸς Νικοκάβουρας ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων αὐτοῦ χριστιανῶν ποιμαντικῇ μερίμνῃ ἐξέδιδε κατὰ φυλλάδια εὐκρινῇ τῶν κατὰ κυριακὰς ἀναγινωσκόμενων εὐαγγελικῶν περικοπῶν ἐρμηνείαν καὶ τὰ φυλλάδια ταῦτα ἀπέστελλεν εἰς τοὺς ἐφημερίους τῶν ἱερῶν ἐν Κερκύρᾳ νῶν, ὅπως διὰ τῆς ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεως αὐτῶν οἱ χριστιανοὶ λαμβάνωσι γνῶσιν τῆς ἐννοίας τῶν εὐαγγελικῶν λογίων.

Ριζαρείος σχολή.—Τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκκλησ. Ριζαρείου Σχολῆς πνευρ. μητροπολίτου (τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας) Πενταπόλεως κ. Νεκταρίου παραιτησαμένου τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως ταύτης, ἡ διεύθυνσις τῆς σχολῆς ἀνετέθη εἰς τὸν ἐκ τῶν κληρικῶν αὐτῆς κ. Ν. Παπακωνσταντίνου.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ

Κοινότης ἐλλ.ν. Ὁμάχας.—Προϋστάμενος τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐν Ὁμάχᾳ κοινότητος διορίσθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. ἀιδεσιμ. πρεσβύτερος κ. Κωνστ. Καραβᾶλης.

Ἐξέτασις ἱεροτ. ὑποθέσεως.—Ἡ ὑπόθεσις τοῦ πρό. πολλοῦ κατ'αγγελθέντος εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἀρχιμ. κ. Ἀμβροσίου Παρσχαλῆ παρπεμπθῆν ὑπ' αὐτῆς πρὸς ἐξέτασιν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κοινότης ἐλλ.νικῇ Σικάγου.—ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος Σικάγου διορίσθη ὁ διδάσκαλος τῆς σχολῆς, περὶ ἧς ἡ «Ἀθηνᾶ» τῆς πόλεως ταύτης μετὰ χρηστῶν γράφει πρὸς δοκιᾶν, ἀγγέλλουσα τὴν τῶν μαθημάτων ἐνχρῆσιν τῇ 21 λήξαντος Ἀπριλίου.—Τὴν ἀκμὴν τῆς ὁμογενοῦς ταύτης κοινότητος ἀποδεικνύει καὶ ἡ ὕλική εὐρωστία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ὅπερ εἰσέπραξεν ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῶν βαίων μέχρι τοῦ ἐσπερινοῦ τοῦ πάσχα δεκατρεῖς καὶ ἐπέκεινα χιλιάδας φράγκων τοῦ ὅλου τούτου ποσοῦ 12350 περίπου εἰσεπράχθησαν ὑπὲρ τοῦ ναοῦ, 700 σχεδὸν ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῆς παροικίας ταύτης καὶ 430 ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν ἀπόρων.

Ἑλληνικὴ κοινότης Λύων.—Ἡ ἐφημερίς «Ἀθηνᾶ» ἀγγέλλει πρὸς τούτοις ὅτι παρεμβάσει τοῦ ἐξοχ. πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Κορομηλῆ, ἐπὶ τῇ συνδιαλλαγῇ τῶν πρὸς ἀλλήλους δι' ὁστ' αὐτῶν ἐν τῇ

κοινότητι ταύτῃ, τὸ δὲ νέον διοικητικὸν συμβούλιον ἐξελέγη τῇ 6 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου μηνὸς ἐν ἀκρῇ ὁμοφωνίᾳ.

Παράδοξι εἰδήσεις ἀναγράφονται εἰς τινὰς τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων τῆς Ἀμερικῆς, ἀλγερινῶν ἡμῶν ἐντύπωσιν ἐμποιοῦσαι διὰ τὴν τολμωμένην ἐκλαίκευσιν τῶν ἱερῶν, ἀγούσαν ἀσφαλῶς εἰς τὰς ἀπὸ τῆς ὀρθῆς πίστεως παρεκτροπὰς τῶν διαμαρτυρουμένων. Μεθ' ἧν εἶχομεν ἐλπίδα ὅτι θέλουσι διαψευσθῇ αἱ εἰδήσεις αὗται, βλέπομεν αὐτὰς τρεῖς ἀναγραφομένας ἐν τινὶ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Ἀθηνᾶς» τοῦ Σικάγου. Πρῶτον, προκειμένου λόγου, δικαίως ἐγκωμιστικοῦ, περὶ τοῦ ναοῦ τῆς ἐν Ἀτλάντα κοινότητος τῶν ἐλλήνων ὀρθοδόξων, γράφει τις ὅτι οὗτος «ἀποτελεῖ τὸ κέντρον, ἐν ᾧ συχνὰ δίδονται διάφοροι ὁμιλίας καὶ ἐσπερίδες, αἵτινες πολὺ συντελοῦσιν εἰς τὴν ἠθικὴν πρόοδον τῶν μελῶν τῆς παροικίας».—Δεύτερον, ἀναγραφομένου τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἐλληνικῆς ἐν Ἀτλάντα κοινότητος, ἀγγέλλεται ὅτι «ἐν μέσῳ ζωηρῶν χειροκροτημάτων ἀνῆλθε τὸ βῆμα πρῶτος καὶ ὡμίλησεν εἰς ἀμερικανὸς πρεσβυτεριανὸς ἱερεὺς περὶ ἀρχαίων ἐλλήνων, εἰτα δὲ ὁ ἱερεὺς τῆς κοινότητος ἀίδεσιμ. κ. Κωνσταντ. Χαδζηνδημητρίου».—Τρίτον, περιγραφομένης τῆς τελετῆς τῆς δευτέρας Ἀναστάσεως ἐν τῷ ναῷ τῆς ὁμογενοῦς ἐν Σικάγῳ κοινότητος, ἀγγέλλεται ὅτι κατὰ τὴν μεταμεσημβρίαν ἀκολουθίαν τῆς Ἀγάπης τὸ Εὐαγγέλιον ἀνεγνώσθη ὑπὸ διαφόρων εἰς διαφόρους γλώσσας».

Καὶ πρῶτον, ἀγνοοῦμεν κατὰ τίνα τῶν κανόνων καὶ τῶν παραδόσεων καὶ κατὰ τίνα παλαιὰν ἢ νέαν ὀρθόδοξον διδασκαλίαν ναὸς τις δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς κέντρον, ὅπου δίδονται ὁμιλίας καὶ ἐσπερίδες ποικίλων θεμάτων καὶ μάλιστα συνεχεῖς· ἐτι δὲ μᾶλλον ἀποροῦμεν πῶς ἀναβαίνουν ἐν ὀρθοδόξῳ ναῷ τὸ βῆμα, κἂν πανηγυρίζηται ἐθνικὴ τις ἐορτὴ, ξένου δόγματος ἱερεῖς. Ἄν οἷονδήποτε τέμενος προσευχῆς ἕτερον μεταβάλληται εἰς κέντρον ψυχαγωγίας, ἂν συναγωγὴ τις ἢ ναὸς ἑτέρου θρησκευματος, οἱ προύχοντες ἀνὰ τὰς ὁμογενεῖς κοινότητας καὶ λογάδες Ἕλληνες ἔδει ν' ἀναδιδαχθῶσιν ὅτι αἱ μόνα ἐν ναοῖς ἐπιτρεπόμενα ἐσπερίδες εἰσὶν αἱ κατὰ μεγάλας ἐορτὰς παννυχίδες, ὁμιλίας δὲ «διά-

φοροι» ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ συγχωροῦνται ἢ ἐὰν γίνωνται ὑπὸ ἱερέως, ἢ λαϊκοῦ φέροντος ἐκκλησιαστικὸν ὀφθήκιον καὶ χειροθεσίαν ἀρχιερέως καὶ ἐπίτηδες ἄδειαν αὐτοῦ πρὸς ἐκφώνησιν λόγων. Ἀλλὰ καὶ τῶν λόγων τούτων τὸ περιεχόμενον ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ ἠθικὸν καὶ διαπλαστικὸν οὕτω τοῦ χαρακτῆρος, χειραγωγῶν πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἔνδον τέλειον τοῦ χριστιανοῦ βίον τοὺς ἀκούοντας. Ἀγνωστον δὲ κατὰ πόσον τηρεῖται ὁ πρὸς ἐκφώνησιν λόγων ὑπὸ λαϊκῶν ἀπαραίτητος ὅρος τῆς ἀρχιερατικῆς ἀδείας.

Οἷοςδήποτε ὅμως ἂν ᾖ ὁ τοιαύτην ἄδειαν ἔχων λαϊκός, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα βαίνει ὅταν ἐν ἱερᾷ τελετῇ, ἐν μέσῳ ἱερέων ἀναλαμβάνη ν' ἀναγνῶ καὶ εὐαγγελικὴν περικοπὴν, ὅσον πανηγυρικὴ καὶ κοινὴ καὶ λαμπρὰ θεωρηθῇ ἢ ἐορτῇ, ἥς μετέχει. Ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σικάγου λειτουργοῦσι δύο μόνον ἱερεῖς, ὅταν δὲ βλέπωμεν ἀναγραφόμενον ὅτι «τὸ Εὐαγγέλιον ἀνεγνώσθη ὑπὸ διαφόρων εἰς διαφόρους γλώσσας», σημαίνει ὅτι καὶ λαϊκοὶ ἀνεγίνωσκον, ἐνῶ μόλις ἐπιτρέπεται, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, εἰς τὸν λαϊκὸν τὸν ἔχοντα χειροθεσίαν ἀρχιερατικὴν νὰ ἀναγνῶ ψαλμὸν τινὰ ἢ περικοπὴν ἀποστολικὴν (ἔργον ὅμως καὶ τοῦτο τῶν ὑποδιακόνων) ἢ τὴν κυριακὴν προσευχὴν, ἢ τὸ σύμβολον τῆς πίστεως. Ἄν ποῦ παρατηρηθῇ τις ὑπερβασία, ἂν ἀκούσωμεν ὅτι χρόνοι σκαιᾶς ἀμαθίας ἐν τῷ παρελθόντι ἐπέτρεπον παραβάσεις τῶν κειμένων διατάξεων, αἱ ἡμέραι, καθ' ὧς ζῶμεν ἐν μέσῳ μάλιστα διαμαρτυρομένων καὶ χριστιανῶν ἀδεῶς περὶ τὰ τῆς πίστεως ἐλευθεριαζόντων, ἀποκρούουσι πάντα τοιοῦτον νεωτερισμὸν, ἐφ' ὅσον μάλιστα καὶ κληρικοὺς εὐπαιδεύτους ἀριθμοῦμεν καὶ ὁ λαὸς ἡμῶν ἀποδέχεται μετ' εὐλαβείας πᾶσαν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας. Σήμερον ἐν αὐτῷ τῷ βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος αἶρονται φωναὶ κατὰ τῆς ἀπὸ ἐτῶν παρεισφρησάσης ἀνιέρου συνηθείας τῆς ἐν αὐτοῖς ψηφιστορίας πρὸς ἐκλογὴν βουλευτῶν. Ἐν μέσῳ δ' ἐλλήνων ὀρθοδόξων, ἐν ἀλλοδόξῳ χώρᾳ, μεταβολὴ ναοῦ εἰς κέντρον ἐσπερίδων καὶ ὁμιλιῶν γινομένων ἐκτάκτως ἢ τακτικῶς ὑπὸ ὀρθοδόξων καὶ διαμαρτυρομένων, ἐν μέσῳ ἐλλήνων λατρευόντων τὰ πάτρια ἔθνη παρείσδυσιν καὶ λαϊκῶν, λαμβανόντων μέρος ἐν ἱερᾷ τελετῇ καὶ ἀναγινωσκόντων Εὐαγγέλιον ἐν ναῷ, ἀποβαίνουσι κατακρίσεως ἄξια καὶ τοῦτο κ' ἐκεῖνο.

Ὑπάρχει πρὸς ἀγόρευσιν ἐν Ἀμερικῇ κληρικοῖς τε καὶ λαϊκοῖς ἐλευθερία; Καὶ λέσχει ὑπάρχουσι καὶ αἰθουσαι πρὸς τοῦτο κατάλληλοι. Αὐταῖ εἰσι τὰ κέντρα τῶν ἐσπερίδων καὶ τῶν ὁμιλιῶν. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ οἱ τρέφοντες ζῆλον πρὸς ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου; Δύνανται ν' ἀναγινώσκωσιν αὐτὸ κατ' οἶκον, ἐὰν δὲ θέλωσιν ἐρμηνεῖαν, νὰ ζητήσωσιν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἱερέως αὐτῶν. Αὐτὸς ἔχει καθῆκον νὰ ἐρμηνεύσῃ. Ἀλλ' αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ἔχουσι καθῆκον νὰ μὴ παρεκτραπῶσιν ἀπὸ τῆς εὐθείας.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ὑπὸ ὀλίγων ἡκούσθη μέχρι σήμερον, ἐντὸς δὲ τῶν τελευταίων ὀκτῶ ἡμερῶν ἡ Ἀγιοταφικὴ ἀδελφότης καὶ ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἱερουσολύμων ἀπέστειλαν γρόσια 4750 — ἢ ἐν Σταυροδρομίῳ Ἀδελφότης Ἀγίου Μηνᾶ 540 — ἢ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Φωναρίου πρῶτην εἰσφορὰν 540 γρ. — ὁ αἰδεσ. πρεσβύτερος καὶ προϊστάμενος τῆς ἐν Μάντζεστερ ἑλλην. ὀρθοδόξου κοινότητος κ. Κωνστ. Καλλίνικος 120 γρ., ὁρίσας ταῦτα ἐτήσιαν αὐτοῦ συνδρομὴν εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον.

Οἱ ἀναγινώσκοντες τὰ συνεχῶς περὶ τῶν «Ἐκκλησιῶν» τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἡμέτερα σημεῖα, ἐν οἷς πτωχῶν τε καὶ πλουσιῶν ἀναστηλοῦνται λιταὶ τε καὶ προσοχῆς ἄξια εἰσφορὰ, ἐν οἷς συνοπτικῶς ἐκτίθενται αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἐθνικοῦ ταμεῖου, οἱ ταῦτα μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκοντες παρακαλοῦνται νὰ ἐξχάγῳσι τὰ πρέποντα συμπεράσματα. Ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν εἰσεπράχθη ποσὸν ἐλάχιστον, ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διανεμηθεισῶν Ἐκκλησιῶν, ἀπέναντι τῶν ὑποχρεώσεων, εἰς ἃς ἐννοοῦσι νὰ ὑποβάλωσι τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον πάντες οἱ λαμβάνοντες τὴν κόπον νὰ γράψωσι περὶ ἐθνικῶν ἀναγκῶν. Κοινότητες νῆς Ἀρχιεπισκοπῆς — ἐξαίρουμένης τῆς εἰς Ταταῦλα — σχεδὸν οὐδὲν εἰσῆνεγκον. Μόνον ἐκεῖ καὶ ὁ θεοφίλ. ἐπίσκοπος καὶ ὁ κληρὸς καὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ τῶν ναῶν ὑπῆρέται, καὶ αἱ δύο Ἀδελφότητες, ἐκ τῶν τριῶν, ἔδωκαν δείγματα φιλογενείας, ἄξια νὰ μιμηθῶσιν αὐτὰ οἱ γείτονες ἐπίσκοποι καὶ κληρικοὶ καὶ μάλιστα συνοικιῶν πολυπληθεστάτων. Καὶ δυστυχῶς ἔμειναν μόνοι μέχρι σήμερον. Ἐκ τῶν Ἀδελφότητων ὀλίγαι προσήνεγκον καὶ ἀκριβῶς ἔδωκαν αἱ ἔχουσαι πλείονας ἀνάγκας καὶ ὀλίγα κεφάλαια· μέχρι τοῦδε δὲ ἐπέχουσι μικρὰ τε καὶ μεγάλα σωματεῖα, λαβόντα πρότρυτα καὶ δωρεὰς διὰ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος. Ἰδιῶται ὀλίγοι προσήνεγκον καὶ ἐν τούτοις ὁ γράφων τὰς «Ἐκκλησίας» ἀποδέχεται καὶ τὸ εὐτελέστερον ποσόν.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὑστεροῦσι πολλὰ ὡς πρὸς τὴν ἀπότισιν ἱερᾶς ὀφειλῆς, τῆς ἀφ' ἐκάστου ναοῦ χορηγίας ἡμισείας ἢ τετάρτου λίρας!! Καὶ τὸ μέτρον τοῦτο, ὅπερ κατὰ τὸ 1896 προὐμήθευσεν εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον 80000 γρόσια, ἐντὸς τοῦ τελευταίου ἔτους οὐδὲ τὸ ἓν πέμπτον τοῦ ποσοῦ τούτου ἀπέστειλεν. Ἡδυνάτο δὲ τὸ ταμεῖον ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὸν πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἱερῶν ναῶν νὰ εἰσπράξῃ διςχιλίας τοῦλάχιστον λίρας.

*

Ἐκ τῶν δίσκων τῶν ἐν ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς περιχθέντων εἰσπράχθησαν εἰσέτι γρόσια 966 καὶ παράδες 20, τούτων δὲ συνηθροίσθησαν ἐν τῷ τοῦ Ἐξωκιονίου τῆς Κοιμήσεως γρ. 225 καὶ 20 π.—Ἀγίας Παρκευῆς Χάσκιος 220—Σωτήρος Χριστοῦ Γαλκτᾶ 212 καὶ 10—Ἀγίου Χαρχλάμπους ἐν Βεθεκίῳ 97—Ἀναλήψεως Ψαμθία 66—Θεοτόκου Σαλμυτομβρουκίου 65—Θεοτόκου Βελιγρὰδίου 60—καὶ Τεξιρχῶν Στένης 20. Τοῦ τελευταίου τούτου πτωχοῦ ναοῦ πενομένης συνοικίας οἱ ἐπίτροποι ἀπέστειλαν τὸ ποσὸν 20 γροσίων ἐκ τοῦ ταμεῖου τοῦ ναοῦ. Τοῦ δὲ ἐν Ἐξωκιονίῳ τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα προέρχονται ἐκ τῆς περιάγωγῆς οὐχὶ δύο ἀλλὰ τεσσάρων δίσκων.

Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀπεστάλησαν 1001 γρόσια καὶ 30 παράδες, ὧν εἰσπράχθησαν ἀπὸ δίσκων ἐν ναοῖς τῆς μὲν πόλεως 528 καὶ 30 (Κοιμήσεως Θεοτόκου 194—40 Μαρτύρων 152—Ἀγίων Πάντων 125 καὶ 30 καὶ Τιμίου Προδρόμου 57) τῶν δὲ κωμοπόλεων καὶ χωρίων Σκοποῦ 155—Σκεπαστοῦ 140 καὶ 10 π.—Βουνάρ Νισάρ 10 καὶ Γέννας 45—Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν 40—Ἐκκλησίαις Φιλόκαλος Ἀδελφότης «Ἀγάπη» προσενεγκοῦσα 162 γρ. καὶ 20 π.—ἀπέδειξεν ὅτι καὶ τὰ ἐν ἐν ἐπαρχίαις σωματεῖα προσθῦμως ἀκούουσι τῆς φωνῆς τῆς Ἐκκλησίας ἀναδιδασκόμενα δὲ κατὰλλήλως ἐπιτελοῦσι τὸ πρὸς αὐτὴν καθήκον.

Σημειώτεον ὅτι τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας χρηματικὴ μαστίζει καχεξία, ἥς ἐνικα τόσον ποσὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡδυνήθησαν ν' ἀποστείλωσιν. Ἐπὶ τῶν ἄξιων καὶ οἱ χριστιανοὶ ταύτης καὶ οἱ τῶν δύο ἐτέρων θρακικῶν ἐπαρχιῶν, ὧν οἱ σιβασμ. μητροπολιταὶ (Δέρκων, Διδυμοτείχου καὶ 40 Ἐκκλησιῶν) κύθορμήτως προέβησαν εἰς τὸ μέτρον τῆς διὰ δίσκων εἰσπράξεως συνδρομῶν πρὶν λάβωσι τὰς ἐπὶ τούτῳ ἐπιστολάς τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἀριθ. 691

Παναγιώτατε καὶ σεβασμιώτατε ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμένης πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ ἐπιπόθητε ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύριε Ἰωακείμ. Τὴν ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν σεβασμίαν Παναγιότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Σιὼν ἡ μήτηρ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, οὐρανία λελαμπρυσμένη λαμπηδόνη, ὑφ' ἧς τὰ σύμπαντα σήμερον κατηύγασται, χορεύει καὶ ἀγάλλεται, ἀναστάντα σήμερον τὸν τοῦ παντὸς ζωοδότην Κύριον προσκυνήσασα, "Ὅν ὡς θνητὸν μετὰ δακρύων κατέκρυπτε. Τῆς δ' οὖν χαρᾶς αὐτῆς μετέχοντες καὶ ἡμεῖς, οἱ θεία συγκοινωνεῖν ἐν αὐτῇ, παννύχια ἐθύσαμεν τὰ χαριστήρια τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου μετὰ τῶν ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης καὶ ἑφας συναγερμένων εὐλαδῶν προσκυνητῶν, τὴν θεῖαν δὲ καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζωηρῦτον τάφου προσενεγκόντες τῷ σφάγιον ἑαυτὸν ἐκούσιον ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας προσαγαρόντι, ὅτε πυκνὰς καὶ θερμὰς ἀνεφέρωμεν τὰς δεήσεις ὑπὲρ τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ ὑπὲρ εἰρήνης ἀπασῶν τῶν τοῦ Θεοῦ ἀγίων Ἐκκλησιῶν, ἀγάπῃ πολλῇ ἐμνήσθημεν καὶ τοῦ τιμίου ὀνόματος τῆς Ὑμετέρας γερασμιωτάτης ἡμῖν Παναγιότητος, ἱκετεύσαντες ὑπὲρ Αὐτῆς τὸν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ παγγενῇ τὸν Ἀδὰμ συναναστήσαντα.

Καὶ νῦν δ' ὅτε νοερῶς Αὐτὴν περιπτυσσόμενοι καὶ συναγαλλιασόμενοι Αὐτῇ ἐπὶ τοῖς περὶ ἡμᾶς θαυμασίοις τοῦ Θεοῦ ἤκομεν, ἐν χεῖλεσι φέροντες τὸ ἡδύμολπον καὶ οὐράνιον φώνημα «Χριστὸς ἀνέστη». τὰς αὐτὰς ἐπαναλαμβάνομεν ἀπὸ καρδίας εὐχὰς, δεόμενοι τοῦ ἐκ τοῦ τάφου ἐξανασταίναντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀξιοῦν Αὐτὴν ἐπὶ μήκιστον ἐρρωμένην καὶ εὐφροαινομένην ἐορτάζειν τῆς μεγάλης ταύτης καὶ σωτηρίου ἐορτῆς τὴν ἀνάμνησιν, ἐπιρρωνύων Αὐτὴν ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ ἐμπεπιστευμένου Αὐτῇ περιουσίου λαοῦ χειραγωγία καὶ εὐδοκῶν Αὐτῆς καὶ κατευθύνειν τὰς ὑπὲρ κραταιώσεως αὐτοῦ ἐν τῇ πατρὶά πίστει ἐνδελεχεῖς μερίμνας.

Ἀξιοῦντες δὲ παρ' Αὐτῆς διαβιβάσαι τὰς ἀδελφικὰς ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ προσρήσεις τοῖς τὴν περὶ Αὐτὴν ἀγίαν καὶ ἱερὰν συγκροτοῦσι Σύνοδον σεβασμιωτάτοις ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς καὶ τὰς πατρικὰς ἡμῶν διερμηνεύσαι εὐλογίας τοῖς ἐν Κυρίῳ ἡγαπημένοις ἡμῖν τέκνοις, τοῖς μέλεσι τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἀπονέμεμεν Αὐτῇ καὶ αὐθις τὸ ἐν Χριστῷ ἀναστάντι ἅγιον φίλημα καὶ διατελοῦμεν

Ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἀπριλίῳ ιγ'

Τῆς ποθεινοτάτης ἡμῖν καὶ σεβασμιωτάτης

Αὐτῆς Παναγιότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ

ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ

Ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ σωτηρίου πάσχα ἐλήφθη καὶ ἡ συγχαρτικὴ ἐπιστολὴ τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανοῦ, ἣν ἐξεδώκαμεν ἀνωτέρω. Συμπληροῦντες δὲ τὰς εἰδήσεις περὶ τῶν ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς ἐπισκέψεων, ἐκδίδομεν, καθὼς πράττομεν κατ' ἔτος, τὴν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ προσφώνησιν τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν ἀνατολικῶν ἀρμενίων κ. Μαλαχίου Ὁρμανιάν, προστιθέντες ὅτι τὴν ἐπίσκεψιν ἀπέδωκεν ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης τῇ παρασκευῇ τῆς διακαινισήμου, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Ἰκονίου, Χίου καὶ Στρωμνίτης καὶ τῶν ἐνδοξ. συμβούλων κ.κ. Φαίδωνος Ἐνωτιάδου καὶ Παύλου Καραθεοδωρῆ, καὶ μετὰ πλείστης εὐλαθείας δεξιωθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἀρμενίων.

Ἡ προσφώνησις τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου κ. Ὁρμανιάν ἔχει ὧδε

« Ἀγαπητοί :

« Ἰδοὺ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ ταῦτά » Ὁ προφητὰς Δαυὶδ δὲν εὕρισκε ἐπαρκές, ἵνα οἱ ἀδελφοὶ ἀγαπῶσιν ἀλλήλους, ὥσιν ἐκ ψυχῆς συνηνωμένοι καὶ συνδέωνται πρὸς ἀλλήλους διὰ τῆς καρδίας, ἀλλὰ χαίρει ὅταν οἱ ἀδελφοὶ εὕρισκονται ὁμοῦ, θαυμάζει ὅταν βλέπῃ αὐτοὺς περιπτυσσομένους ἀλλήλους ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην. Αἱ καρδίαι ἡμῶν ἐξ Ἰσου πάντοτε προσήγγισαν ἀλλήλας, ἡ πίστις ἡμῶν ἡδελφοποίησεν ἡμᾶς, τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς θρησκείας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συνήνωσεν ἡμᾶς, ὁ δὲ Δαυὶδ χαίρει μακρόθεν βλέπων ἡμᾶς συνηγμένους ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀνταλλάσσοντας πρὸς ἀλλήλους ἀδελφικὴν ἀγάπην. Ὁ

Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς βλέπων ἀδελφοὺς συνηνωμένους ἐξεδήλωσεν ὅτι μόνον τὴν χαρὰν καὶ τὸν θαυμασμόν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπεσχέθη ὅτι θὰ εὕρισκεται πάντοτε ἐν μέσῳ αὐτῶν, ὅταν ὧσι συνηγμένοι ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Καὶ ἡμεῖς συνήχθημεν ἐνταῦθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐνδόξου Αὐτοῦ Ἀναστάσεως. Ἀνταλλάσσομεν πρὸς ἀλλήλους τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, ἐνισχυόμεθα διὰ τῶν χαρίτων, αἱ ἐπαφίλευσεν ἡμῖν, παρηγορούμεθα διὰ τῆς χάριτος, ἣν παρέσχεν ἡμῖν. Εἶθε νὰ ὑπάρχῃ Ὁδὸς πάντοτε μετ' ἡμῶν, ὅταν πορευώμεθα τὴν ὁδὸν τῶν εὐαγγελικῶν αὐτοῦ διδασκάλων, ὅταν ἀκολουθῶμεν τὴν θείαν αὐτοῦ διδασκαλίαν, ὅταν φυλάσσωμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ὑπέδειξεν ἡμῖν καὶ ὅταν παρηγορώμεθα μετὰ ἀγαθὰ, ἅτινα ὑπεσχέθη ἡμῖν.

Εἶθε νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν Αὐτοῦ καὶ παρηγορήσῃ πάντας ἡμᾶς τοὺς συνελθόντας ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ καὶ ἀπαντας τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, κραταιοὶ δὲ τὰς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐνισχύων αὐτάς. Εἶθε νὰ δωρήσῃται εἰς τὸν πανσέβαστον ἀρχηγὸν τῆς ὀρθοδόξου ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, τὸν παναγιώτατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην Ἰωακείμ, μακροβιότητά καὶ δύναμιν. Εἶθε νὰ προστατεύῃ τὴν χηρεύουσαν ἑδραν τῆς ἡμετέρας Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας καὶ δώσῃ αὐτῇ ἀντάξον ἀρχηγόν. Πρὸ πάντων ὅμως θεωροῦμεν ἱερώτατον ἡμῶν καθῆκον νὰ εὐχρηθῶμεν εἰς τὸν Ὑψιστὸν ἡμῶν Θεόν, ὅπως δωρήσῃται μακροβιότητα εἰς τὸν τρισεβάστων ἡμῶν ἄνακτα σουλτὰν Ἀβδὺλ Χαμὶδ Χάν, τὸν σεπτὸν μονάρχην τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ πράσῃ αὐτῷ δύναμιν ἵνα οἱ πιστοὶ αὐτοῦ ὑπῆκοι ζῶσιν ἐν πάσῃ εὐτυχίᾳ ὑπὸ τὴν κραταιὰν αἰγίδα αὐτοῦ.

Ἰδοὺ αἱ εὐχαὶ μου, ἰδοὺ τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμά μου.

Εἴη εὐλογημένη ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ πικρὸς φιλομούσου ὅτι αἱ ἐξετάσεις τῆς Μουσικῆς Σχολῆς ἀρχοῦντι τῇ 14 μαΐου, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, καὶ ὥρα 3 μ. μ. ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ.

Ἐκ τοῦ γραφείου

Ἐπιτροπὴ ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν.

Τῇ προσεχῇ δευτέρᾳ, 12 τρέχοντος, περὶ ὥραν 9-ην εὐρωπαικῆς, γενήσεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δ.Ε.Μ. Συμβουλίου ἡ ἐκποίηση τῶν ἱερῶν ἀμφίων καὶ πρυγμάτων τοῦ ἀοιδίμου μητροπολίτου πρώην Νευροκοπίου Νικοδήμου.

Ἐν τοῖς Πάτριαρχείοις, τῇ 6 μαρτίου 1908.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Ἐπιτροπῆς

ὁ γραμματεὺς

Ἰάκωβος Βαδιάνης

Τοῦ παρόντος φύλλου ἐκδοθήσεται μεθαύριον παράρτημα ὀκτασέλιδον.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Л. III 726937